

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/159/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114230447
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1114230447.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: F. X. H., Z.. XX.XX.XXXX, B. V. XXX/XX, K., zastúpený Mgr. Petrom Sitarčíkom, advokátom, so sídlom Jókaiho 1, Lučenec, proti žalovanému: Kooperatíva poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 2 191,48 eur s príslušenstvom, na odvolania žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16. októbra 2017 č.k. 11C 131/2014-169 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 778,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 778,48 eur od 03.11.2014 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

2. Vychádzal zo žaloby žalobcu, ktorou sa proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2 191,48 eur spolu s 5,15 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 16.09.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Vo svojej žalobe poukázal na to, že dňa 07.05.2014 v čase o 14:30 hod. na križovatke A. Z. K. došlo k dopravnej nehode, ktorej účastníkmi boli žalobca F. X. H. na osobnom motorovom vozidle Škoda Octavia, ŠPZ: E.-XXXAP a L. Ž. na motorovom vozidle Renault Master s ŠPZ: ZA-335BZ. Vinníkom dopravnej nehody bol L. Ž., vodič motorového vozidla Renault Master s tým, že držiteľom tohto motorového vozidla je spoločnosť TESTA, s.r.o. Táto spoločnosť mala na motorové vozidlo uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným a z toho titulu si žalobca uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. Žalobca uviedol, že škodu požaduje uhradiť na základe doložených faktúr Autoservis GLASS, s.r.o., kde bola vykonaná oprava osobného motorového vozidla Škoda Octavia. Vyčíslil predbežné náklady potrebné na opravu vozidla na sumu 2 583,76 eur. Žalovaný listom - oznámenie o poistnom plnení zo dňa 05.06.2014 mu oznámil, že ukončil šetrenie poistnej udalosti. Podľa rozhodnutia žalovaného sa jednalo o neekonomickú opravu, nakoľko náklady na opravu presiahli všeobecnú hodnotu vozidla a z uvedeného dôvodu mu žalovaný oznámil, že mu poukazuje poistné plnenie vo výške 1 472,52 eur. Listom zo dňa 20.06.2014 žalobca oznámil žalovanému, že nesúhlasí s takýmto výpočtom náhrady škody, nakoľko na základe vyčíslenia autoservisu boli predbežné náklady v sume 2 583,76 eur. Z uvedeného dôvodu požadoval od žalovaného uhradenie zostávajúcej sumy 1 111,24 eur s tým, že bude tiež požadovať náklady spojené s požičaním náhradného vozidla. Listom zo dňa 04.07.2014 žalobca opakovane vyzval žalovaného na uhradenie sumy 1 111,24 eur. Po vykonaní opravy osobného motorového vozidla spoločnosť Autoservis GLASS, s.r.o. vystavila za opravu osobného motorového vozidla dňa 19.08.2014 faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 2 583,79 eur s dátumom splatnosti 18.09.2014, ktorú uhradil autoservisu dňa 19.08.2014. V dôsledku dopravnej

nehody a nepojazdnosti poškodeného osobného motorového vozidla Škoda Octavia s ŠPZ: E.-XXXAP bol žalobca nútený si požičať náhradné motorové vozidlo od KJREKON, družstvo, ktoré mal v užívaní počas nepojazdnosti svojho vozidla od 09.05.2014 do 23.07.2014. Žalobca tvrdil, že potrebuje motorové vozidlo na svoju každodennú činnosť spojenú s výkonom povolania. Náklady na požičanie náhradného motorového vozidla spoločnosť JUREKON vyčíslila faktúrou č. 074/2014 zo dňa 24.07.2014 v sume 1 080,21 eur. Poukázal na to, že žalovaný nepreukázal, akým spôsobom stanovil všeobecnú hodnotu vozidla, pričom všeobecná hodnota vozidla vyjadruje hodnotu predmetu pri jeho predaji obvyklým spôsobom na voľnom trhu v čase bezprostredne pred škodovou udalosťou.

3. Žalobca poukázal na § 1 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 6 a ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako aj na § 443 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

4. Žalovaný označil nárok žalobcu za nedôvodný, nakoľko žalobca požaduje doplatenie faktúry za opravu poškodeného vozidla, ktoré bolo totálne zničené. Išlo by tak podľa neho o neekonomickú opravu, s tým, že žalobca žiada o náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla po dobu opravy svojho poškodeného vozidla, ktoré bolo totálne zničené a nemalo byť podľa neho vôbec opravované. Uviedol, že výpočet všeobecnej hodnoty vozidla realizoval v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z., kde stanovil východiskovú hodnotu vozidla, technický stav vozidla, technickú hodnotu vozidla a následne vypočítal všeobecnú hodnotu vozidla. Podľa neho je dôležité pravidlo, že pre určenie všeobecnej hodnoty je rozhodujúci stav, v akom sa vec nachádzala v čase poškodenia, keď zodpovednosť za škodu má plniť reparačnú funkciu, v zmysle ktorej sa má poškodenému uhradiť to, o čo pri spôsobení škody prišiel, a preto aj výška škody sa musí určiť tak, aby škodca mal povinnosť poškodenému nahradiť škodu vo výške zodpovedajúcej cene veci v čase poškodenia. Zásada, podľa ktorej sa pri určení výšky škody vychádza z ceny veci v čase jej poškodenia a nie z ceny v čase nadobudnutia veci poškodeným, je podľa neho spravodlivá, nakoľko na trhu je pohyb cien a poškodený by sa bezdôvodne obohatil na úkor škodcu, najmä ak by bola poškodená vec, ktorá sa užívala už niekoľko rokov, opotrebovaná alebo dokonca už aj predtým poškodená.

5. K prenájomu náhradného motorového vozidla po dobu opravy poškodeného vozidla uviedol, že bolo totálne zničené a nemalo byť vôbec opravované. Žalovaný dal do pozornosti, že žalobca absolvoval prvotnú obhliadku vozidla dňa 12.05.2014 a následne doobhliadku dňa 14.05.2014, pričom v oboch prípadoch bol informovaný, že sú odhadované vysoké náklady na opravu. Žalobca bol ďalej poučený, že sa má informovať u žalovaného o ďalšom postupe a spôsobe likvidácie škody. Následne bol žalobcovi zaslaný list zo dňa 19.05.2014, a to oznámenie o totálnej škode a dňa 04.06.2014 bolo žalobcovi zaslané oznámenie o poistnom plnení. Tým považoval za zřejmé, že žalobca mal vedomosť už najneskôr listom zo dňa 19.05.2014, že sa jedná o totálnu škodu a z uvedeného dôvodu nemôže požadovať náhradu za prenájom náhradného vozidla. Ďalej podľa žalovaného nebolo preukázané, že by žalobca náhradné motorové vozidlo nevyhnutne potreboval, preto vyjadril presvedčenie, že náklady spojené s prenájomom náhradného motorového vozidla neboli nevyhnutnými nákladmi spojenými so škodovou udalosťou.

6. Žalobca namietal výpočet všeobecnej hodnoty vozidla, ktorú urobil žalovaný a ktorý zaslal súdu ako stanovenie hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle, nakoľko nie je podľa neho v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, keďže osobou oprávnenou stanoviť všeobecnú hodnotu osobného motorového vozidla je znalec z príslušného odboru na základe znaleckého posudku. Žalovaný ani jeho zamestnanec, likvidátor škôd, nemajú predpoklady a ani odborné znalosti na to, aby mohli správne vypočítať všeobecnú hodnotu vozidla. Namietal, že žalovaný pri výpočte vychádzal z toho, že žalobca je tretím držiteľom vozidla, a to aj napriek tomu, že žalobca je jediným držiteľom vozidla od začiatku jeho prevádzky, a to od 04.07.2003. V prípade, ak by žalovaný chcel zistiť všeobecnú hodnotu vozidla, mal si dať vypracovať znalecký posudok. Podľa žalobcu žalovaný nepreukázal, že by náklady na uvedenie veci do predošlého stavu, ktoré vynaložil žalobca a uplatnil si ich u žalovaného, boli vyššie ako náhrada za zničenú vec. Tvrdil, že opravou osobného motorového vozidla len obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol donútený dopravnou nehodou. Ďalej poukázal na nesprávnosť postupu žalovaného pri poistnom plnení, keď znížil poistné plnenie na základe svojho výpočtu, podľa ktorého je hodnota použiteľných zvyškov vozidla vo výške 560,- eur. V prípade, ak by sa jednalo o neekonomickú totálnu škodu, bol by žalobca povinný motorové vozidlo vyradiť z premávky podľa zákona č. 725/2003 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných

komunikáciách a v spojení s § 51 zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch a odovzdať toto vozidlo spracovateľovi vozidla.

7. Žalobca taktiež trval na plnení za náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla, pričom uviedol, že tvrdenie žalovaného o tom, že oboznámil žalobcu listom zo dňa 19.05.2014 o totálnej škode, nie je pravdivé a žalobca považoval toto tvrdenie žalovaného za účelové s cieľom vyhnúť sa svojej povinnosti uhradiť požadované plnenie. Žalobca odmietol, že by ho žalovaný informoval o totálnej škode.

8. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania ustálil nasledovný skutkový stav:

Zo záznamu o preberaní oznámenia - škodovej udalosti zistil, že dňa 07.05.2014 v čase o 14:30 hod. bolo vykonané preverenie oznámenia, a to škodovej udalosti. Udalosť bola oznámená dňa 07.05.2014 v čase o 14:30 hod. na Okresný dopravný inšpektorát v Martine. Účastníkmi škodovej udalosti bol pán Ž. T. F.. X. H.. Účastníkovi škodovej udalosti L. Ž. bola uložená bloková pokuta vo výške 80,- eur. Poškodenou osobou bol F.. X. H. a poškodené vozidlo Skoda Octavia Classic s EČV: E.-XXXAP. Nehoda bola riešená Okresným dopravným inšpektorátom Martin. Vinníkom dopravnej nehody bola spol. TESTA, s.r.o., pričom vozidlo, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu, bolo Renault Master s EČV: ZA-XXXBZ. Podľa Autoservisu GLASS, s.r.o. s číslom zákazky XXXXXXXXXXXX s uvedením zákazníka X. H., týkajúceho sa vozidla Škoda Octavia predbežná cena za opravu poškodeného motorového vozidla s DPH bola vo výške 2 583,76 eur. Listom zo dňa 04.06.2014 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 04.06.2014 ukončili šetrenie poisťnej udalosti, pričom likvidátor sa k danej veci vyjadril tak, že ide o neekonomickú opravu a náklady na opravu presiahli všeobecnú hodnotu vozidla. Z toho titulu žalovaný plnil žalobcovi v zmysle § 797 ods. 3 OZ a na základe predložených dokladov len sumu 1 472,52 eur. Listom zo dňa 04.07.2014 žalobca žiadal žalovaného o doplatenie zvyšnej časti sumy z 19.08.2014, č. faktúry XXXXXXXXXXXX, pričom výška faktúry je 2 583,79 eur. Faktúrou č. 074/2014 dodávateľ JUREKON, družstvo fakturoval odberateľovi F.. X. H. sumu 1 080,21 eur za zapožičanie osobného motorového vozidla od 09.05.2014 do 23.07.2014 za 54 pracovných dní. Listom zo dňa 26.08.2014 právny zástupca žalobcu oznámil žalovanému, že prevzal zastúpenie a vyzval žalovaného na úhradu poisťného plnenia.

9. Súd prvej inštancie konštatoval, že do spisu boli založené aj inzeráty týkajúce sa predaja škody Octavia, ktoré zneli na sumu 2 800,- eur, sumu 3 200,- eur, sumu 3 500,- eur a na sumu 4 000,- eur.

10. Žalovaný predložil stanovenie hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle, pričom podľa likvidátora škôd bola výška škody stanovená na sumu 1 472,52 eur. Listom zo dňa 19.05.2014 žalovaný preukazoval, že žalobcovi zasielal oznámenie o totálnej škode ku škodovej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, kde ho oboznamoval s tým, že poisťovňa vyhlásila škodu na vozidle žalobcu za totálnu škodu, pričom ide o neekonomickú opravu.

11. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že žalobca predložil daňové priznanie k dani z motorových vozidiel, podľa ktorého celková daň za všetky vozidlá z daňového priznania je vo výške 148,- eur. Podľa potvrdenia Daňového úradu Banská Bystrica zo dňa 21.10.2015 Daňový úrad Banská Bystrica potvrdil, že daňový subjekt Jurekan SK, spol. s r.o. podal za zdaňovacie obdobie rokov 2008-2014 na tomto daňovom úrade daňové priznania k dani z motorových vozidiel na osobné motorové vozidlo Škoda Octavia s ŠPZ: E.-XXXAP.

12. Súd prvej inštancie v danej veci nariadil pojednávanie, na ktorom sporové strany zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Právny zástupca žalobcu považoval škodu za v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, ktorú mu spôsobila osoba povinne zmluvne poistená u žalovaného. Argumentoval, že vyhláška č. 492/2004 Z.z. je určená pre znalcov, preto všeobecnú hodnotu vozidla mal podľa neho určovať znalec a nie zamestnanec. Žalobca nesúhlasil s prenesením dôkazného bremena ohľadom všeobecnej hodnoty vozidla na neho. Tvrdil, že žalovaný nepreukázal, na základe čoho dospel ku koeficientu dopytu na trhu, čo považoval za dôležité pre určenie všeobecnej hodnoty vozidla. Poverený zástupca žalovaného uviedol, že trvá na výpočte všeobecnej hodnoty vozidla podľa vyhlášky č. 492/2004 Z.z., pričom všeobecná hodnota motorového vozidla sa určuje bezprostredne pred škodovou udalosťou a nie v čase jeho nadobudnutia. Vyplatené poisťné plnenie bolo podľa neho v správnej výške, pričom žalobca musí podľa neho preukázať, že žalovaný nesprávne určil všeobecnú hodnotu motorového vozidla. Ak žalobca tvrdí, že všeobecnú hodnotu má určiť znalec, považoval za potrebné, aby o tom predložil znalecký posudok.

13. Uznesením č.k. 11C/131/2014-91 zo dňa 17.03.2016 bol znalec D.. L. A.D. poverený vypracovaním znaleckého posudku vo veci. Zo znaleckého posudku č. 62/2016 súd prvej inštancie zistil, že všeobecná hodnota vozidla škoda Octavia 1.9 TDI, 1Ú s EČV: E.-XXXAP predstavovala ku dňu 07.05.2014 čiastku vrátane 20 % DPH vo výške 2 251,- eur. Zároveň znalec uviedol, že pokiaľ žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla zo dňa 02.06.2014 použil koeficient držiteľov vozidla v počte tretí držiteľ vozidla, pričom žalobca je prvým držiteľom vozidla, nepostupoval správne, a to z toho dôvodu, že počet držiteľov vozidla priamo ovplyvňuje všeobecnú hodnotu vozidla cez koeficient počtu držiteľov. Pokiaľ je možné vykonať obhliadku vozidla, tak znalec, ktorý vypracoval znalecký posudok a v ňom stanovuje výšku všeobecnej hodnoty vozidla, je povinný vykonať nielen obhliadku vozidla, ale aj skúšobnú jazdu na tomto vozidle a zistené skutočnosti uviesť v znaleckom posudku. Žalovaný, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu predmetného vozidla dňa 02.06.2014, pred jej určením nevykonával obhliadku vozidla pre účely stanovenia všeobecnej hodnoty vozidla. Spoločnosť Slovexperta, s.r.o. vykonala obhliadku vozidla v dňoch 12.05.2014 až 16.05.2014, ale len za účelom zistenia rozsahu poškodenia vozidla v dôsledku dopravnej nehody. Ani v jednom zápise o obhliadke poškodeného motorového vozidla nie sú uvedené údaje o technickom stave vozidla, ktorého zistenie je dôležité pre stanovenie jeho všeobecnej hodnoty. Podľa znalca je vecou právneho posúdenia, či žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla zo dňa 02.06.2014 postupoval správne, keď stanovil všeobecnú cenu vozidla bez toho, aby vykonával obhliadku vozidla, nakoľko toto neprislúcha hodnotiť znalcovi. Zároveň znalec poukázal na to, že všeobecnú hodnotu vozidla stanovuje len znalec, a to formou znaleckého posudku.

14. Žalobca svojim podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 06.04.2017, namietal, že znalec nevykonával obhliadku vozidla, nakoľko toto vozidlo hodnotil viac ako dva roky spätne a nie je podľa neho možné určiť ku dňu 07.05.2014, t. j. k času dopravnej nehody, jeho technický stav. Z uvedených dôvodov znalec pri určení všeobecnej hodnoty vychádzal z údajov založených v spise a technický stav vozidla stanovil ako priemer. Obhliadku za účelom zistenia technického stavu vozidla považoval za dôležitú pre stanovenie jeho všeobecnej hodnoty. S poukazom na znalecký posudok vyjadril názor, že v súčasnosti nie je možné objektívne stanoviť technickú hodnotu vozidla ku dňu dopravnej nehody a nakoľko táto je dôležitá na stanovenie všeobecnej hodnoty vozidla, nie je možné objektívne určiť všeobecnú hodnotu poškodeného vozidla ku dňu dopravnej nehody. Žalovaným stanovenú všeobecnú hodnotu označil za nesprávnu vzhľadom na nesprávny postup žalovaného pri jej stanovení, keď obhliadkou objektívne nezistil technický stav vozidla, ktorý je nevyhnutý pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla. Dôvodil, že znalec potvrdil jeho tvrdenia, že podľa vyhlášky č. 492/2004 Z.z. všeobecnú hodnotu vozidla je oprávnený stanoviť znalec vo svojom znaleckom posudku. Zo záverov znaleckého posudku je podľa neho zrejmé, že žalovaný pokiaľ chcel zistiť všeobecnú hodnotu poškodeného vozidla, mal si dať vypracovať znalecký posudok znalcom, nakoľko nemá odborné znalosti. Nakoľko nie je možné objektívne určiť všeobecnú hodnotu poškodeného vozidla ku dňu dopravnej nehody, a to s poukazom na to, že žalovaný nepostupoval pri jej stanovení s náležitou odbornou starostlivosťou, ktorú od neho možno očakávať, tento neodborný postup a nedostatok zo strany žalovaného nemôže byť podľa neho na jeho ujmu. Mal za to, že žalovaný vôbec nepreukázal, že by náklady na uvedenie veci do predošlého stavu, ktoré vynaložil a uplatnil si ich u žalovaného, boli vyššie ako náhrada za zničenú vec, t. j. že by sa jednalo o totálnu škodu.

15. Žalovaný vo svojom podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 09.06.2017, namietal, že znalec pri vypracovaní znaleckého posudku č. 62/2016 nemal k dispozícii uvedené vzorky. Navrhol doplniť dokazovanie vypracovaním dodatku k predmetnému znaleckému posudku, kde pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla znalec zohľadní aj žalovaným predložené vzorky.

16. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol právne ju posúdiac podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 4 ods. 2 písm. b) uvedeného zákona, § 11 ods. 6, 7 uvedeného zákona, § 15 ods. 1 uvedeného zákona a § 443 OZ.

17. Zopakoval skutkové zistenia, že na križovatke A. Z. K. došlo dňa 07.05.2014 v čase 14:30 hod. k dopravnej nehode, ktorej účastníkmi bol žalobca a L.Í. Ž., ktorého auto bolo poistené u žalovaného. Žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla Škoda Octavia s ŠPZ: E.-XXXAP, pričom TESTA, s.r.o. mala motorové vozidlo Renault Master, ktoré viedol L. Ž., poistené u žalovaného na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Z toho titulu si žalobca uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 381/2001

Z.z. Nakoľko medzi stranami bola sporná všeobecná hodnota vozidla, z ktorej by sa malo vychádzať, súd prvej inštancie v danej veci nariadil znalecké dokazovanie, pričom podľa znaleckého posudku č. 62/2016 bola stanovená všeobecná hodnota motorového vozidla na sumu 2 251,00 eur. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že oprava motorového vozidla Škoda Octavia bola vo výške 2 583,79 eur. Žalovaný túto sumu neuznal, nakoľko podľa jeho názoru išlo o neekonomickú opravu, nakoľko náklady na opravu presiahli všeobecnú hodnotu vozidla a z toho titulu plnil podľa § 797 ods. 3 OZ na základe predložených dokladov na účet žalobcu sumu 1 472,52 eur. Neprihliadol na dôkazné prostriedky predložené žalobcom, a to jednotlivé inzercie týkajúce sa obdobného motorového vozidla, nakoľko za väčšiu dôkaznú silu považoval znalecký posudok, kde bola jasne stanovená všeobecná hodnota vozidla. Zároveň nepristúpil ani na návrh žalovaného na doplnenie znaleckého posudku č. 62/2016 o koeficienty, ktoré neboli zahrnuté v tomto znaleckom posudku, konkrétne koeficient predajnosti vozidla tzv. K5.

18. Stotožnil sa s názorom žalovaného, že pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny veci v čase jej poškodenia a nie z ceny v čase nadobudnutia veci poškodeným. Považoval za nevyhnutné pri veciach starších alebo opotrebovaných prihliadať aj na vek opotrebovania veci a iné podstatné atribúty, ktoré znižujú hodnotu osobného motorového vozidla, napr. o odpočítavania najmä tzv. amortizačnej zrážky, ktorá je spravidla odstupňovaná podľa veku poškodenej veci, ktorá zrážka sa odpočítava z ceny veci v čase poškodenia. Právne posúdil, že poškodený, v danom prípade žalobca, má právo na náhradu škody iba vo výške potrebnej na uvedenie veci do predošlého stavu. V danej veci mal za preukázané, že oprava motorového vozidla, za ktorú žalobca zaplatil sumu 2 583,79 eur, prevyšuje všeobecnú hodnotu vozidla, a teda v danej veci ide o neekonomickú opravu. Z uvedeného dôvodu uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 778,48 eur, pričom k tejto sume dospel tak, že od všeobecnej hodnoty vozidla stanovenej znaleckým posudkom určenej vo výške 2 251,- eur odpočítal sumu, ktorá bola žalovaným už vyplatená na základe oznámenia o poistenom plnení zo dňa 04.06.2014, kedy žalovaný žalobcovi vyplatil sumu 1 472,52 eur. Podľa názoru súdu prvej inštancie práve táto suma je dostatočná a nepresahuje všeobecnú hodnotu vozidla stanovenú znaleckým posudkom.

19. Zároveň priznal žalobcovi aj úroky z omeškania odo dňa podania žaloby, t. j. od 03.1.2014 podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. z dôvodu, že medzi stranami bola sporná všeobecná hodnota vozidla, ako aj to, či žalovaný je voči žalobcovi povinný plniť plnú výšku opravy vozidla.

20. K prenájmu motorového vozidla v sume 1 080,21 eur súd prvej inštancie poukázal na to, že v danej veci žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že dané motorové vozidlo potrebuje pre svoju podnikateľskú činnosť, či svoj súkromný život. Žalobca predložil súdu daňové priznanie k dani z motorových vozidiel, ako aj potvrdenie Daňového úradu Banskej Bystrice o tom, že daňový subjekt Jurekan SK, spol. s r. o. podal za zdaňovacie obdobie rokov 2008 až 2014 na daňovom úrade Banská Bystrica daňové priznanie k dani z motorových vozidiel na osobné motorové vozidlo s ŠPZ: E.-XXXAP Škoda Octavia. Napriek tomu, že žalobca predložil aj faktúru znejúcu na sumu 1 080,21 eur, kde dodávateľom je JUREKON, družstvo a odberateľom F.. X. H., pričom doba zapožičania motorového vozidla bola 54 pracovných dní, súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je preukázané, že by žalobca náhradné motorové vozidlo nevyhnutne potreboval na výkon svojej činnosti v prípade, ak by išlo o fyzickú osobu - podnikateľa. Z toho titulu náklady spojené s prenájomom náhradného motorového vozidla neuznal ako nevyhnutný náklad spojený so škodovou udalosťou. Súd prvej inštancie preto v tejto časti žalobu zamietol, ako aj vo zvyšku náhrady škody za opravu poškodeného motorového vozidla.

21. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle zásady úspechu v konaní podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 50%, nakoľko v konaní nebol plne úspešný.

22. Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca. Podľa jeho obsahu a dôvodov odvolacích súd vyhodnotil, že ho podal proti zamietajúcej časti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Žiadal ho zmeniť a jeho žalobe vyhovieť v celom rozsahu, resp. v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť v zrušenom rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec neprávne právne posúdil. Pokiaľ ide o zistený skutkový stav, tento považoval za medzi stranami nesporný. Vytkol súdu prvej inštancie, že všeobecnú hodnotu vozidla určil podľa znaleckého posudku vypracovaného znalcom ustanoveným súdom v predmetnom konaní, pričom neprihliadol na dôkazné prostriedky ním predložené, a to jednotlivé inzercie takajúce sa

obdobných vozidiel. So všeobecnou hodnotou stanovenou znaleckým posudkom nesúhlasil, nakoľko znalec ju určil bez obhliadky vozidla, keďže ju určoval dva roky spätne a ku dňu 07.05.2014 podľa znalca technický stav vozidla nie je možné určiť. Z uvedených dôvodov znalec určil všeobecnú hodnotu vozidla priemerom, pričom v zmysle 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty vozidla a aj v zmysle znaleckého posudku pre stanovenie všeobecnej hodnoty vozidla je obhliadka vozidla dôležitá. Vyjadril preto názor, že v súčasnosti nie je možné určiť technickú hodnotu vozidla a tým ani všeobecnú hodnotu vozidla objektívne v čase dopravnej nehody. K uvedenej nemožnosti došlo podľa jeho názoru pochybením žalovaného, nakoľko v čase likvidácie poistnej udalosti nedal vypracovať znalecký posudok. Technický stav konkrétneho motorového vozidla ku dňu poistnej udalosti nie je možné zistiť, preto podľa neho bolo potrebné vykonať ním navrhnuté dokazovanie, konkrétne inzeriami v cenových reláciách od 2.800 eur do 4.000 eur. Na zaobstaranie novej obdobnej veci by teda musel vynaložiť aspoň 2.800 eur, čo je cena vyššia ako cena opravy vozidla. Z týchto dôvodov žiadal jeho žalobe v časti týkajúcej sa náhrady výdavkov na opravu vozidla vyhovieť.

23. Pokiaľ ide o žalobou uplatnený nárok na náhradu nákladov za požičanie náhradného vozidla uviedol, že poškodené motorové vozidlo slúžilo na realizáciu jeho podnikateľskej činnosti, a to aj v čase poistnej udalosti (vracal sa zo služobnej cesty), z ktorého dôvodu bol nútený si náhradné vozidlo požičať. Náhradné vozidlo mal v užívaní počas nepojazdnosti vozidla poškodeného. Náklady za jeho užívanie boli vyčíslené faktúrou č. 074/2014 zo dňa 24.07.2014 v sume 1.080,21 eur. Uvedené skutočnosti považoval za preukázané. Taktiež mal za preukázanú skutočnosť, že v období rokov 2008 až 2014 zaplatil za poškodené vozidlo aj cestnú daň. Vytkol súdu prvej inštancie, že žalobu v tejto časti zamietol napriek tomu, že žalovaný ním predložené dôkazy nevyvrátil a ani nespochyboval, namietal len časové obdobie, počas ktorého by mu náhrada mala patriť, keď podľa jeho názoru nepreukázal odoslanie mu oznámenia o totálnej škode vozidla. Dal do pozornosti, že predmetom dane z motorového vozidla je vozidlo používané v zdaňovacom období na podnikanie. Denné používanie vozidla podľa neho vyplýva aj z počtu najazdených kilometrov.

24. Namietal tiež správnosť výroku o nároku na náhradu trov konania, keďže v ňom nie je uvedené, kto mu má trovy konania hradiť, čím toto rozhodnutie označil za nevykonateľné.

25. Proti vyhovujúcej časti rozsudku a proti výroku o nároku na náhradu trov konania podal riadne a včas odvolanie žalovaný a žiadal ho v ním napadnutom rozsahu zrušiť a vec v tomto rozsahu vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Tvrdil, že k výške náhrady škody dospeľ súd prvej inštancie na základe sporných skutkových záverov. Namietal mechanizmus výpočtu výšky náhrady škody realizovanej súdom prvej inštancie v bode 8. napadnutého rozsudku, keď vychádzal z ceny v čase poškodenia s prihliadnutím na opotrebovanie veci, následne však od ceny stanovenej znaleckým posudkom odpočítal sumu, ktorú žalobcovi už uhradil. Pripomenul, že pred začatím súdneho konania žalobcu informoval o tom, že v danom prípade ide o škodu totálnu. Následne uzatvoril likvidáciu poistnej udalosti tak, že od sumy 2.032,52 predstavujúcej všeobecnú hodnotu vozidla podľa ním zrealizovaného výpočtu odpočítal sumu 560 eur ako hodnotu zvyškov. Výsledná suma bola 1472,52 eur. Súdom prvej inštancie ustanovený znalec určil všeobecnú hodnotu vozidla sumou 2.251 eur. Jeho závery zobral na vedomie. Ponechal na zvážení súdu prvej inštancie vypracovanie dodatku k znaleckému posudku, a to posúdenie vzorky vozidiel z ponukových listov internetových zdrojov. Vytkol súdu prvej inštancie, že s uvedeným návrhom na dokazovanie sa nevysporiadal. Mal za preukázané, že správne vyhodnotil škodu ako totálnu. Namietal správnosť výpočtu škody súdom prvej inštancie, keď do výpočtu škody nezahrnul hodnotu zvyškov, nakoľko škodu nepredstavuje celá hodnota opotrebovaného vozidla, ale len jeho časť bez zvyškov, ktoré vyčíslil podľa tzv. znaleckých štandardov. Vzhľadom na namietanie správnosti rozsudku vo vyhovujúcej časti namietal aj správnosť rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania.

26. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 08.03.2018. Zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a právnych argumentoch a v celom rozsahu ich zopakoval. Nakoľko v súčasnosti nie je možné objektívne určiť všeobecnú hodnotu vozidla ku dňu dopravnej nehody pre nemožnosť zistenia jeho technického stavu k tom čase, nie je možné podľa neho zistiť, či bola dopravnou nehodou spôsobená škoda totálna. Za uvedený neodborný postup je zodpovedný podľa neho žalovaný. Nestotožnil sa s právnym názorom žalovaného pokiaľ ide o hodnotu použiteľných zvyškov, keď podľa neho nemá oporu v zákonnej úprave, nakoľko pre prípad totálnej škody by bol povinný vyradiť vozidlo z

premávky podľa zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a v spojení s ust. § 51 zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch ho odovzdať spracovateľovi vozidla na recykláciu. Mal za to, že mu nemožno uložiť povinnosť odpredávať vrak poškodeného vozidla, keď navyše žalovaný nešpecifikoval spôsob výpočtu hodnoty zvyškov. Opravou vozidla obnovil stav pred dopravnej nehody zavinenej klientom žalovaného, ktorý za vznik týchto jeho nákladov zodpovedá, rovnako aj za náklady spojené s náhradným vozidlom za dobu opravy.

27. Ďalšie písomné podania strany sporu v rámci odvolacieho konania nepodali.

28. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolania oboch procesných strán sú dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. Predmetom posudzovaného konania je nárok žalobcu ako poškodeného z poistnej udalosti na náhradu škody podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla proti žalovanému ako poisťovní, s ktorou má škodca uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení tejto zodpovednosti. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 07.05.2014 došlo na križovatke A. Z. K. ku škodovej udalosti, pri ktorej došlo k zrážke osobného motorového vozidla patriaceho žalobcovi zn. Škoda Octavia, EČV: E. XXX T. s osobným motorovým vozidlom spoločnosti TESTA, s.r.o., zn. Renault Master, EČV: ZA XXX B., ktorého vodič L. Ž. dopravnú nehodu spôsobil. Nesporným je potom i právne ustálenie povinnosti žalovaného v zmysle s ním uzatvorenej poistnej zmluvy, jej všeobecných poistných podmienok a zákona č. 381/2001 Z.z. nahraďiť žalobcovi ako poškodenému z tejto poistnej udalosti škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s touto poistnou udalosťou, keď žalovaný i škodu spočívajúcu v nákladoch žalobcu na opravu svojho poškodeného motorového vozidla čiastočne uhradil. Medzi stranami sporu ostalo sporným posúdenie nároku žalobcu na náhradu jeho škody spočívajúcej v nákladoch na opravu vozidla, keďže žalovaný považoval škodu na vozidle za škodu totálnu, sám vypočítal všeobecnú hodnotu vozidla v čase poistnej udalosti, od ktorej odpočítal cenu použiteľných zvyškov a takúto sumu žalobcovi uhradil, a v cene prenájmu náhradného vozidla za dobu opravy vozidla poškodeného. Súd prvej inštancie tento žalobou uplatnený nárok vyhodnotil len za čiastočne opodstatnený z dôvodu, keď znaleckým dokazovaním nariadeným vo veci zistil všeobecnú hodnotu vozidla v čase poistnej udalosti, od ktorej odpočítal sumu poskytnutú žalobcovi žalovaným pred začatím preskúmaného súdneho konania, zároveň dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že na výkon svojej podnikateľskej alebo aj inej činnosti potrebuje motorové vozidlo a náklady za prenájom náhradného vozidla posúdil ako nie nevyhnutné.

30. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, keď vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (§ 191 ods. 1 CSP).

31. Základom hodnotiaceho princípu súdu by okrem ľudských a odborných skúseností mali byť pravidlá logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. Získané poznatky potom vzájomne porovná a uváži, do akej miery sú tieto poznatky súladné či protichodné, vzájomne sa dopĺňajúce a pod. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery strana sporu splnila svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenie. (6MCdo 1/2010).

32. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

33. Na základe vykonaného dokazovania došlo k nespornému zisteniu, že v príčinnej súvislosti s poškodením motorového vozidla došlo u žalobcu k vzniku škody, keďže jeho majetok sa zmenšil v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou spôsobenou poisťencom žalovaného. Úbytok na majetku žalobcu bol spôsobený uhradením nákladov na opravu vozidla a nákladov za prenájom náhradného vozidla za dobu opravy vozidla poškodeného. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalobou uplatnený nárok len za čiastočne dôvodný, a to v časti všeobecnej hodnoty vozidla v čase poisťnej udalosti odpočítajúc už poskytnuté plnenie žalovaným pred začatím súdneho konania po určení všeobecnej hodnoty vozidla samotným žalovaným. Súd prvej inštancie teda neuznal ako dôvodný nárok žalobcu na náhradu nákladov za cenu opravy vozidla, keďže sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že vykonaná oprava vozidla bola nerentabilná, taktiež neuznal nárok žalobcu v časti týkajúcej sa nákladov z prenájom náhradného vozidla dôvodiac, že žalobca nepreukázal nevyhnutnosť jeho používania, hoci v konaní došlo k preukázaniu skutočnosti, že za vozidlo platil dlhodobu cestnú daň pre účely podnikania a že vozidlo bolo intenzívne používané vzhľadom na počet najazdených kilometrov.

34. S hodnotením dôkazov a s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie sa odvolací súd jednoznačne nestotožňuje, keď zároveň uvádza, že právne závery súdu prvej inštancie ani nie je schopný preskúmať, keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje právne normy (všeobecné ani akékoľvek interné), ktoré súd prvej inštancie aplikoval pre účely takéhoto právneho posúdenia veci, taktiež neuviedol svoje právne úvahy, ktorými sa pri aplikácii neuvedených právnych noriem riadil. Nevysvetlil, prečo bol podľa jeho názoru postup žalovaného, ktorý žalobcovi neuhradil náklady za uvedenie veci do pôvodného stavu pred poškodením, správny a ktoré ustanovenia ktorých všeobecných alebo interných právnych noriem ho k tomuto postupu mali oprávňovať, hoci poškodenú vec bolo možné uviesť do pôvodného stavu a aj sa tak stalo. Rovnako neuviedol citáciu právnych noriem, ktoré žalovaného oprávňujú náklady za prenájom náhradného motorového vozidla neuznať ako náklady v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, a to navyše ak v konaní vykonanými dôkazmi došlo k preukázaniu skutočnosti o dlhodobom intenzívnom používaní motorového vozidla žalobcom a o dlhodobom platení cestnej dane v súvislosti s ním.

35. Právne posúdenie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu v tom, že na zistený skutkový stav aplikoval nesprávny právny predpis, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval.

36. Na základe uvedeného odvolací súd ustálil zásadnú opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému na náhradu škody spočívajúcej v žalobcom uhradenej cene prenájmu náhradného motorového vozidla po dobu opravy vozidla poškodeného motorovým vozidlom zmluvne zákonne poisťeným u žalovaného čo do jeho právneho základu, pretože mal za nepochybne preukázané, že v súvislosti s poškodením jeho motorového vozidla, ktoré poškodenie bolo spôsobené prevádzkou motorového vozidla zákonne poisťeného u žalovaného, došlo k prenájom náhradného vozidla za uhradenú finančnú odplatu, keď otázku účelu používania poškodeného a požičaného vozidla odvolací súd mal za irelevantnú. Otázkou ďalšieho právneho posúdenia bude posúdenie skutočností, či išlo o prenájom v nevyhnutnej dobe a či išlo o prenájom motorového vozidla druhovo a cenovo adekvátneho vozidlu poškodenému a či cena prenájmu bola štandardná.

37. Pokiaľ ide o náhradu nákladov žalobcu vynaložených na opravu vozidla odvolací súd vyhodnotil ak opodstatnenú odvoláciu námietku žalobcu, že žalovaný pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla v čase poisťnej udalosti nepostupoval správne, ak výpočet tejto hodnoty nezveril znalcovi a výpočet realizoval jeho pracovník, pričom nesprávnosť tohto postupu žalovaného konštatoval aj znalec ustanovený súdom v preskúmanom konaní. Zároveň tento pracovník žalovaného zvolil nesprávny koeficient počtu majiteľov vozidla. Súdom ustanovený znalec v znaleckom posudku č. 62/2016 však tiež uviedol, že vzhľadom na časový odstup od dopravnej nehody a vzhľadom na zrealizovanú opravu vozidla nemohol vykonať obhliadku vozidla za účelom zistenia jeho technického stavu a určiť tak jeho technickú hodnotu k času poisťnej udalosti. Na základe uvedeného žalobca právne argumentoval, že technickú a tým ani všeobecnú hodnotu vozidla nie je možné určiť, preto navrhol dokazovanie porovnaním inzercie o predajnosti obdobných motorových vozidiel v danom čase poisťnej udalosti a v danom mieste, s ktorým prostriedkom procesného útoku žalobcu, s dôvodom nevykonania ním navrhnutého dokazovania a s touto jeho právnou argumentáciou podstatnou pre účely posúdenia opodstatnenosti

žalobou uplatneného nároku sa súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nevysporiadal.

38. Na strane druhej je však dôvodná i odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa spôsobu výpočtu priznaného nároku žalobcu, keď súd prvej inštancie nevysvetlil svoje právne úvahy, ktorými sa riadil, t. j. prečo a z akých dôvodov od všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla určenej znalcom ustanoveným v konaní odpočítal sumu žalovaným poskytnutého plnenia a nezohľadnil cenu použiteľných zvyškov, ktoré zostali vo vlastníctve žalobcu. Napadnuté rozhodnutie je preto pre odvolací súd v tejto časti nepreskúmateľné.

39. Na základe vyššie uvedeného vyhodnotil odvolací súd všetky odvolacie námietky oboch strán sporu za dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/, b/ CSP, keďže súd prvej inštancie nedostatočným právnym posúdením veci pokiaľ ide o nárok na náhradu škody v časti týkajúcej sa nákladov za zapožičané náhradné motorové vozidlo žalobcom nevykonal a nevyhodnotil dôkazy ohľadom výšky tejto časti uplatneného nároku, vo zvyšku pokiaľ ide o zamietajúcu i vyhovujúcu časť napadnutého rozsudku spôsobil stranám sporu nesprávnym procesným postupom spočívajúcim v nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku porušenie ich práva na spravodlivý proces, pričom vytknuté nedostatky nemožno v rámci zachovania dvojinstančnosti súdneho konania napraviť v konaní pred odvolacím súdom, keď v danom prípade zásada dvojinstančnosti súdneho konania a nutnosti zachovania práva strán sporu na realizáciu procesných práv prevláda nad zásadou hospodárnosti civilného sporového konania. Rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil aj v súvisiacej časti o nároku na náhradu trov konania (§ 379 písm. a/).

40. Podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď v rámci nového konania bude súd prvej inštancie viazaný intenciami súdu odvolacieho (§ 391 ods. 2 CSP) a jeho úlohou bude vec opätovne prejednať v zmysle vyššie uvedených právnych aspektov veci, vysporiadať sa so všetkými podstatnými právnymi argumentmi oboch strán sporu, vysporiadať sa s dôvodmi nevykonania navrhnutého dokazovania a v odôvodnení nového rozhodnutia rozobrať všetky svoje právne úvahy, ktorými sa bude súd prvej inštancie pri novom rozhodovaní vo veci riadiť, tak, aby odôvodnenie nového rozhodnutia bolo presvedčivé a preskúmateľné pre strany sporu a prípadne pre súd odvolací (§ 391 ods. 3 CSP).

41. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).